

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Deres ref:
Bernt Bertelsen

Vår ref: 2014/1470
Arkivnr.
Løpenr: 13036/2014

Bergen 10.12.2014

HØRING AV FORSLAG TIL STØRRELSBEGRENSNING FOR FARTØY SOM KAN FISKE INNENFOR FJORDLINJENE

Det vises til høringsnotat datert 26.9.2014 med forslag til størrelsesbegrensning for fartøy som kan fiske innenfor fjordlinjene. Havforskningsinstituttet var opprinnelig ikke blant høringsinstansene, men har i ettertid fått anledning til å komme med en uttalelse i saken.

Fjordlinjer er et viktig biologisk reguleringsverktøy for hele kysten. Fjordlinjene, som beskytter fjordtorsken fra høy beskatning, spiller en positiv rolle for flere bestander. Sild, kystbrisling, brosme, lange, blålange, kveite og sei er blant bestandene som på ulikt vis drar fordel av beskyttelsen fra fjordlinjene.

For ti år siden ble det opprettet fjordlinjer som skal gi et bedre vern av kysttorsken. Innføringen skjedde nord for 62°N. Fjordlinjene markerer grenser for hvor nært kysten fartøy over 15 meter kan fiske etter torsk. Havforskningsinstituttet mener fortsatt at størrelsesgrensen bør settes til 11 meter for å få en raskere gjenoppbygging av kysttorsken, og da særlig fjordtorsken.

Inntil instituttet har kunnskap nok til å gi høstingsråd i form av konkrete kvoter på lokale og sårbare kyst- og fjordressurser, må vi regulere fiskeinnsatsen. Dersom flere effektive fartøyer med større maskinkraft og større redskap får fiske på ikke-kvotebelagte arter eller populasjoner, kan det føre til en uønsket økning av fiskeinnsatsen i sårbare fjordområder. I dagens situasjon er derfor fjordlinjene et hensiktsmessig reguleringsverktøy som bør vurderes innført også sør for 62°N.

Havforskningsinstituttet gir derfor en klar støtte til forslaget om størrelsesbegrensning for fartøy som kan fiske innenfor fjordlinjene, og at begrensningene differensieres etter hvilket fiskeri som drives. Instituttet har tidligere tilrådd overfor Departementet at det ved fiske innenfor fjordlinjene (grunnlinjen sør for Stad) bør adgangen styres etter fartøylengde og redskapsstørrelse/-mengde, og ikke lastevolum/rom-volum.

Instituttet ønsker imidlertid å kommentere de foreslåtte differensieringene fra grunnregelen om 15 meter. Dette baseres på om det er en og samme fiskepopulasjon/bestand som det fiskes på innenfor og utenfor fjordlinjene, om det er størrelsesforskjeller på arten innenfor og utenfor (dvs. om fjordene har status som yngel- og oppvekstområder), og om risikoen for uønsket bifangst er stor.

Etter instituttets mening kan tillatelsen for fartøy opptil 21 meter å fiske innenfor fjordlinjene, bare de ikke fisker etter torsk og sei med not, være for liberal. Vi er redde for at man i praksis i mange tilfeller påberoper seg å fiske etter for eksempel sei, lyr, brosme/lange/blålange med garn og line, men at man i realiteten med dette øker fiskeinnsatsen på fjordtorsk som ikke er ønskelig. Instituttet har hele tiden ment at det i en periode ikke bør fiskes torsk i fjordene av fartøyer over 11 meter for å gjenoppbygge kysttorsken (nærmere bestemt, fjordtorsken) raskest mulig. Man vet heller ikke om det er bærekraftig med såpass stor innsats på lyr og lokale populasjoner av brosme, lange og blålange, og man vil også trolig øke bifangsten av vanlig uer. Det er heller ikke noe biologisk grunnlag for å ha mer liberale regler sør for N 68° 15,60' Ø 15° 55,70'.

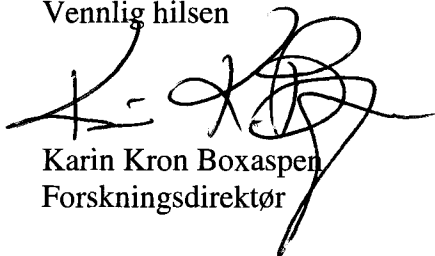
Instituttet støtter at det innføres en generell lengdebegrensning for fartøy som kan fiske sild innenfor fjordlinjene, men mener at en lengdegrense på 28 meter vil inkludere for mange fartøyer med for stor redskap og for stor innsats. Instituttet mener at det inntil videre må settes en grense på 15, evt. 21 meter, med begrensninger på redskapsstørrelse, og med muligheter for dispensasjon i tilfeller der stor NVG sild kommer innenfor fjordlinjene. Instituttet vil be Departementet vurdere hvorvidt det skal igangsettes et utredningsarbeid som kan gi råd om vi egentlig burde stenge alle fjordene for sildefiske (sør og nord for 62°N), for alle fartøy uavhengig av størrelse, ut fra begrunnelsen om små lokale bestander og store mengder undermåls NVG-sild, særlig i Nordland, Troms og Finnmark. En kunne heller hatt unntak for fjordene en vet at NVG-silda overvintre i, i perioden den overvintre, og stengt resten av året.

Fartøyer over 15 meter kan som sagt operere med stor redskap inne i fjordene, og for både sild og makrell må fjordfisket overvåkes med hensyn til uønsket bifangst. Departementet bes som sagt også vurdere størrelsesbegrensning på redskapen ved fiske i fjordene.

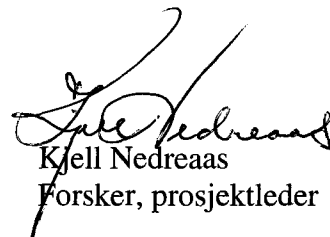
Når det gjelder fisket etter sei med not så tar instituttet de foreslåtte reglene for Finnmark til etterretning, men vil igjen tilrå at andelen av den norske totalkvoten som tilfaller not ikke økes.

Utover disse merknadene støtter vi forslaget til Fiskeridirektoratet når det gjelder formuleringen av § 33d.

Vennlig hilsen

Karin Kron Boxaspen
Forskningsdirektør

Kjell Nedreaas
Forsker, prosjektleder